

Ecologisch zeeaquaria houden

Onze hobby krijgt geregeld de kritiek te verwerken dat het een natuurvernietigende bezigheid is. Zeewaternieuws repliceert deze criticasters in deze bijdrage. Hier bekijken we hoe we het zeewater dat we normaal weggieten in de goot een tweede leven kunnen geven.

Elke week of maand maken de meesten onder ons tientallen liters vers zeewater aan. Die waterwissels betekenen echter ook dat er heel wat water uit het aquarium gehaald wordt. Waar gaat dat water naar toe? Juist: de goot. Zeewater wordt immers veelal gezien als ondrinkbaar, en dus als onbruikbaar. Maar is dat wel zo?

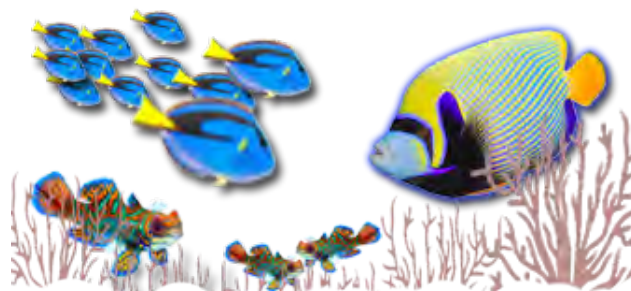
Artsen weten al langer dat zeewater nuttig is. In 1904 publiceerde de Franse dokter en bioloog René Quinton het boek *L'eau de mer milieu organique*. Daarin toonde hij aan dat zeewaterextract gebruikt kan worden om bloedplasma te vervangen. Zijn experimenten op honden, waarbij hij het meeste bloed verving door zeewaterextract, toonden aan dat zijn theorie werkt. Tijdens de Eerste Wereldoorlog zou hij die kennis gebruiken om duizenden levens te redden. Allemaal dankzij zeewater.

Veiliger experiment

Natuurlijk raden wij u niet aan om zeewater in te spuiten. Een minder riskant huis, tuin en keukenexperimentje is het houden van een moestuin met behulp van zeewater.

Eind de jaren 30 deed dr. Maynard Murray onderzoek naar het gebruiken van zeewaterconcentraat in de moestuin. Zijn onderzoek toont aan dat zeewater, indien geconcentreerd, uitstekend geschikt is als meststof voor planten. Zowel de kwaliteit en kwantiteit van de oogst werd verbeterd.

Belangrijk is wel dat het aanwezige natriumchloride uit het zeewater gehaald wordt. Dat kan door te werken met membraanfilters. Het gewonnen natriumchloride is echter

bruikbaar als smaakmaker, strooizout, of zelfs voor de productie van chloor en waterstof.

Heropleving

Net als de tuin van Murray kreeg Zuid-Oost Azië in 2004 een opsteker na een stevige opdoffer. De tsunami verwoestte gigantisch veel infrastructuur en levens in de streek, maar de twee volgende jaren werden gekenmerkt door een ongezien goede oogst. De gevolgen van het wassende zeewater dat de bodem opnieuw verrijkte.

Zeewater blijft miljoenen jaren hetzelfde – al is dit de laatste decennia wel aan het veranderen. Die stabiliteit is belangrijk voor het zeeleven, maar ook voor de mensen die aan de kust leven. De hoge hoeveelheden jodium en selenium in het water zorgen ervoor dat de lokale populatie nooit tekort komt aan deze belangrijke, tegen schildklieraandoeningen beschermende stoffen.

Er zijn dan ook tal van schoonheidsproducten die zout bevatten. Als u een reis naar de Dode Zee maakt, zult u ongetwijfeld terugkomen met enkele flessen zout.

Het moge duidelijk zijn: in plaats van dat kostbare zoutwater weg te gieten in een afvoerputje of in de keuken, kunt u misschien eens proberen om er uw tuin mee te bemesten of in te zetten op andere fronten. Want zeg nu zelf, dat water heeft u toch genoeg tijd, geld, en moeite gekost?

